

Development of a Manual on the Application of Information Technology for the Audit of the Implementation of the Personal Data Protection Act of Rajabhat University

Natt Thanavanakul

Rajabhat Maha Sarakham University

Email: nutt30103010@gmail.com

Tharach Arreerard

Rajabhat Maha Sarakham University

Email: dr.tharach@rmu.ac.th

Thareechon Dongsongkram

Rajabhat Maha Sarakham University

Email: kanjana.do@rmu.ac.th

Received	Reviewed	Revised	Accepted
02/12/2025	27/12/2025	24/02/2026	24/02/2026

Abstract

Background and Aims: The enforcement of the Personal Data Protection Act B.E. 2562 (PDPA) has resulted in the need for higher education institutions to improve their personal data management systems to comply with legal requirements. However, Rajabhat University still faces the problem of uncertainty in its operations. Lack of tools to support audits and systematic evidence collection. The objectives of this research were to 1) develop a manual on the application of information technology for the audit of the implementation of the Personal Data Protection Act of Rajabhat University, 2) assess the appropriateness of the application manual of information technology for the audit of the implementation of the Personal Data Protection Act of Rajabhat University by experts, and 3) experiment with the application of information technology for the audit of the implementation of the Personal Data Protection Act of Rajabhat University.

Methodology: The research uses the research and development model by designing a manual based on the PAOR (Plan–Action–Observation–Reflection) process. 9 experts to

assess the suitability of the manual and management. Lecturers and staff from 17 departments of Mahasarakham Rajabhat University totaling 34 people to try out the manual. Analyze data with mean and standard deviation.

Results: It was found that 1) the developed manual consists of 6 units: introduction, planning, action, monitoring and observation, reflection and improvement, and sample documentation, in accordance with the 28 PDPA activities, and the integration of information technology at all stages of the PAOR process, 2) the results of the expert suitability assessment were at the highest level (mean = 4.72, SD = 0.45), and 3) the results of the trial showed the highest overall user satisfaction (average = 4.63, SD = 0.59), especially in terms of process clarity. Having sample supporting documents and the ability to apply them in real practice.

Conclusion: The information technology application manual developed can be used as a tool to support the audit of the implementation of the PDPA of Rajabhat University effectively. Reduce operational ambiguity Promote systematic evidence collection and support reporting in accordance with the requirements of the law, which is an important mechanism to enhance the readiness of higher education institutions for personal data protection.

Keywords: Model; Information Technology Application; PAOR Process; Personal Data Protection Act (PDPA)

การพัฒนาคู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ณัฐ ธนวนกุล

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อีเมล: nutt30103010@gmail.com

รัช อารีราษฎร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อีเมล: dr.tharach@rmu.ac.th

ธารีชล ดงสงคราม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อีเมล: kanjana.do@rmu.ac.th

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: การบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 (PDPA) ส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องปรับปรุงระบบการบริหารจัดการข้อมูลส่วนบุคคลให้สอดคล้องกับข้อกำหนดทางกฎหมาย อย่างไรก็ตาม มหาวิทยาลัยราชภัฏยังประสบปัญหาความไม่มั่นใจในการปฏิบัติงาน การขาดเครื่องมือสนับสนุนการตรวจประเมิน และการจัดเก็บหลักฐานอย่างเป็นระบบ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาคู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ 2) ประเมินความเหมาะสมของคู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยผู้เชี่ยวชาญ และ 3) ทดลองใช้คู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ระเบียบวิธีการวิจัย: การวิจัยใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยออกแบบคู่มือบนพื้นฐานกระบวนการ PAOR (Plan–Action–Observation–Reflection) กลุ่มเป้าหมายประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน เพื่อประเมินความเหมาะสมของคู่มือ และผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่จาก 17 หน่วยงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 34 คน เพื่อทดลองใช้คู่มือ เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบประเมินความเหมาะสมและแบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย: พบว่า 1) คู่มือที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 6 หน่วย ได้แก่ บทนำ การวางแผน การลงมือปฏิบัติ การติดตามและสังเกตผล การสะท้อนและปรับปรุงผล และตัวอย่างเอกสารประกอบ โดยสอดคล้องกับกิจกรรมตาม PDPA จำนวน 28 ข้อ และบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศในทุกขั้นตอนของกระบวนการ PAOR 2) ผลการประเมินความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.72, SD = 0.45) และ 3) ผลการทดลองใช้พบว่าผู้ใช้งานมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.63, SD = 0.59) โดยเฉพาะด้านความชัดเจนของกระบวนการ การมีตัวอย่างเอกสารประกอบ และความสามารถในการนำไปใช้ปฏิบัติงานจริง

สรุปผล: คู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่พัฒนาขึ้นสามารถใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุนการตรวจประเมินการดำเนินงานตาม PDPA ของมหาวิทยาลัยราชภัฏได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยลดความคลุมเครือในการปฏิบัติงาน ส่งเสริมการจัดเก็บหลักฐานอย่างเป็นระบบ และสนับสนุนการรายงานผลตามข้อกำหนดของกฎหมาย อันเป็นกลไกสำคัญในการยกระดับความพร้อมด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสถาบันอุดมศึกษา

คำสำคัญ : รูปแบบ; การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ; กระบวนการ PAOR; พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

บทนำ

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ได้ประกาศ เรื่อง นโยบายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (Privacy Policy) พ.ศ. 2565 เพื่อกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการพระราชบัญญัติโดยในส่วนของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น มีสถานที่ตั้งกระจายทั่วประเทศ จำนวน 38 แห่ง นอกจากจะจัดเก็บข้อมูลของนักศึกษาแล้ว ข้อมูลของชุมชนต่าง ๆ ก็จัดเก็บเพื่อใช้ในการวิจัย และบริการทางวิชาการตามภารกิจ (กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, 2564) ในส่วนของมหาวิทยาลัยเห็นความสำคัญของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 หรือกฎหมาย PDPA (Personal Data Protection Act) ซึ่งจะให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เช่น ชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ อีเมล หมายเลขบัตรประชาชน รวมไปถึงข้อมูลที่มีความอ่อนไหว เช่น เชื้อชาติ ศาสนา พฤติกรรมทางเพศ ข้อมูลทางสุขภาพ ฯลฯ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้สามารถระบุถึงตัวเจ้าของข้อมูลนั้นได้ อาจเป็นได้ทั้งข้อมูลในรูปแบบเอกสาร กระดาษหนังสือ หรือจัดเก็บในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ นักศึกษา จึงจำเป็นต้องรู้เท่าทันกฎหมายฉบับนี้ เพื่อให้รอดพ้นจากการกระทำที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ ซึ่งอาจได้รับผลกระทบตามมาหากขาดความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ. ฉบับนี้

จากสภาพการณ์ที่กล่าวมา สถาบันอุดมศึกษาทั้งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นส่วนราชการและสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐมีบทบาทสำคัญ ในการพัฒนากำลังคนของประเทศ มีบุคลากรใน

สถาบันอุดมศึกษาเป็นทรัพยากรสำคัญในการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามพันธกิจ มีความจำเป็นต้องเก็บ รวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลของบุคคล เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการบริหารทรัพยากรบุคคลตั้งแต่กระบวนการสรรหา พัฒนา รักษาไว้ และใช้ประโยชน์ในการบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นจึงปฏิเสธไม่ได้ว่าสถาบันอุดมศึกษาเป็น หน่วยงานที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จำเป็นต้องมีการกำหนดแนวทางดำเนินการคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคลให้เป็นไปตามกฎหมาย PDPA รวมถึงการปรับปรุงกระบวนการด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล และการสร้างความตระหนักรู้ให้กับบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาในฐานะเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลด้วย (ปิยนุช รัตนกุล, 2566) ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 เป็นสิ่งจำเป็น และเร่งดำเนินการสร้างกรอบปฏิบัติที่เป็นมาตรฐาน สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อยกระดับความพร้อม และป้องกันปัญหาเกิดขึ้น เขมภัทร ทฤษฎีคุณ (2565, น. 1) กล่าวว่า จำเป็นที่จะต้องดำเนินการใน 5 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นที่ 1 การสร้างความเข้าใจและความชัดเจนในบทบาทหน้าที่ ของหน่วยงานในฐานะผู้ควบคุมข้อมูล ส่วนบุคคลตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยการสร้างความเข้าใจให้กับเจ้าหน้าที่ทุกคนและยึดหลักปฏิบัติเดียวกันทั้งหน่วยงาน ประเด็นที่ 2 กำหนดนโยบายภายในองค์กรเพื่อรองรับการปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล หรือแม้แต่การปรับเปลี่ยน กฎเกณฑ์ทางกฎหมายภายใต้อำนาจของ หน่วยงานเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการของกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ประเด็นที่ 3 กำหนดแนวปฏิบัติ (Guidelines) เพื่อการเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและมีคำอธิบายบทบัญญัติของตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติตาม ประเด็นที่ 4 สร้างความเข้าใจต่อการพิจารณาฐานทางกฎหมายเมื่อขาดนโยบายและแนวปฏิบัติภารกิจหรือกิจกรรมการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตราที่กฎหมายห้ามไม่ให้เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล หากไม่ได้รับ ความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งจะเป็นปัญหาสำหรับหน่วยงานที่มีการกิจต้องเก็บจากบุคคลเป็นจำนวนมาก เช่น ฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร หรือฐานข้อมูลบัตรประจำตัวประชาชน เป็นต้น และประเด็นที่ 5 มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ปลอดภัย ทันสมัยเพียงพอกับการรับมือกับการละเมิด การรั่วไหลของข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งอาจเกิดการรั่วไหลหรือถูกโจมตีต่อระบบคอมพิวเตอร์ได้ หรือในกรณีที่เก็บรักษาเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์สำนักงานโดยไม่มีการตั้งรหัสการเข้าถึงข้อมูล (Access Control) อาจทำให้บุคคลที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าถึงข้อมูลได้โดยไม่จำเป็นกระบวนการเหล่านี้จะส่งผลต่อความสำเร็จขององค์กรและต้องสร้างจิตสำนึก ระวังการให้เกิดขึ้นกับบุคลากร รวมทั้งผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วม ในกระบวนการต่าง ๆ ที่จัดทำเพื่อพัฒนาองค์กรให้มุ่งไปสู่ความเป็นเลิศในด้านการจัดการภายในองค์กร คีฤทธิ์ ศิลาลาย (2566, น. 61)

ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจสภาพปัญหาในการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ. คຸ້ມครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 จากมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 5 กลุ่ม ตั้งแต่วันที่ 13-15 กันยายน 2567 ดังนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (1 กลุ่ม) มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร (1 กลุ่ม) และมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม (3 กลุ่ม) โดยสภาพปัญหาในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับกฎหมายคຸ້ມครองข้อมูลส่วนบุคคลจากการสัมภาษณ์สามารถสรุปปัญหาและความต้องการที่สำคัญได้ดังนี้ 1) ความไม่มั่นใจในความถูกต้องและความครบถ้วนของการดำเนินงาน: บุคลากรในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ แสดงความกังวลเกี่ยวกับการที่ไม่รู้ว่าการดำเนินงานที่ทำอยู่นั้นถูกต้องหรือสมบูรณ์เพียงพอหรือไม่ หากมีเครื่องมือในการตรวจสอบประเมินจะช่วยให้ทำงานได้ถูกต้องลดความเสี่ยงจากถูกลงโทษทางปกครองได้ 2) ความต้องการเครื่องมือตรวจสอบ: มีความต้องการเครื่องมือที่ช่วยในการตรวจสอบการดำเนินงานเพื่อให้แน่ใจว่าครบถ้วนและสอดคล้องกับข้อกำหนดที่จำเป็น ช่วยลดเวลาการเรียนรู้ข้อกฎหมาย และการทำงานได้รวดเร็วมากขึ้น 3) เทคโนโลยีที่ตอบโจทย์: เครื่องมือทางเทคโนโลยีที่ต้องการควรมีลักษณะเป็น Web application เพื่อให้ง่ายต่อการใช้งาน เข้าถึงได้จากทุกที่ มีความปลอดภัยสูง และสะดวกในการใช้งานตามลักษณะงานประจำวัน สามารถประเมินความสอดคล้องได้ด้วยตนเอง และ 4) การสรุปผลในรูปแบบกราฟ หรือรูปแบบภาพรวมได้ มีความต้องการให้ผลการประเมินและการตรวจสอบสรุปออกมาในรูปแบบกราฟ ปะสรุปผลที่เข้าใจง่าย โดยสามารถแสดงภาพรวมของสิ่งที่ทำเสร็จแล้ว สิ่งที่ยังไม่ได้ทำ และส่วนที่ทำไมครบ รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับบทลงโทษหรือโทษปรับหากไม่ดำเนินการตามที่กำหนดเพื่อให้เกิดความตระหนักสำหรับผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งยังไม่เคยเห็นจากที่ใดมาก่อน

จากสภาพปัญหาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึง ช่องว่าง (Gap) ที่สำคัญระหว่างข้อกำหนดทางกฎหมายคຸ້ມครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งมีความชัดเจน ครอบคลุม และบังคับใช้อย่างเป็นทางการ กับ ศักยภาพเชิงปฏิบัติของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ยังมีข้อจำกัดด้านระบบและเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเฉพาะการพึ่งพาการดำเนินงานในรูปแบบเอกสารกระดาษและการจัดเก็บข้อมูลแบบแยกส่วนตามหน่วยงาน ซึ่งทำให้การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตาม PDPA เป็นไปได้ยาก ขาดความต่อเนื่อง และมีความเสี่ยงต่อความไม่ครบถ้วนของหลักฐาน ช่องว่างดังกล่าวไม่เพียงส่งผลต่อความมั่นใจของผู้ปฏิบัติงานในการดำเนินงานให้สอดคล้องกับกฎหมายเท่านั้น แต่ยังส่งผลต่อความสามารถของผู้บริหารในการมองเห็นภาพรวมสถานะการปฏิบัติตาม PDPA ขององค์กรทั้งระบบด้วยเหตุนี้ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุนการตรวจสอบประเมิน จึงไม่ใช่เพียงทางเลือกเพื่อเพิ่มความสะดวกในการทำงาน แต่เป็น กลไกสำคัญในการเชื่อมโยงข้อกำหนดทางกฎหมายกับการปฏิบัติงานจริง ให้สามารถติดตาม ตรวจสอบ และปรับปรุงการดำเนินงานได้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงมุ่งพัฒนาคู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อทำหน้าที่เป็นสะพานเชื่อมช่องว่างดังกล่าว และยกระดับความพร้อมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาคู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
2. เพื่อประเมินความเหมาะสมของคู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
3. เพื่อทดลองใช้คู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ขอบเขตการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ คู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
2. ตัวแปรตาม คือ ความเหมาะสมของคู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ และ ความพึงพอใจของผู้ใช้งานต่อคู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

1.1 ออกแบบขั้นตอนการจัดกิจกรรมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตามรูปแบบที่ได้จากการวิจัยระยะที่ 1 มาเป็นกรอบในการดำเนินการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้

1.2 ออกแบบคู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

1.3 ประเมินความเหมาะสมของคู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน

1.4 ทดลองใช้ (Try out) คู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏและเครื่องมือการวิจัย โดยนำไปทดลองใช้กับกลุ่มกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้บริหาร บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จากหน่วยงานภายในระดับมหาวิทยาลัยและหน่วยงานสนับสนุน (คณะ/ศูนย์/สำนัก) จำนวน 17 หน่วยงาน ๆ ละ 2 คน รวมเป็นจำนวน 34 คน

1.5 ประเมินความพึงพอใจในการใช้คู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของคู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 9 คน โดยมีคุณสมบัติ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก มีประสบการณ์ด้านประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ไม่น้อยกว่า 3 ปี

กลุ่มที่ 2 ผู้บริหาร บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จากหน่วยงานภายในระดับมหาวิทยาลัยและหน่วยงานสนับสนุน (คณะ/ศูนย์/สำนัก) จำนวน 17 หน่วยงาน ๆ ละ 2 คน รวมเป็นจำนวน 34 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

3.2 แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งานต่อคู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 การประเมินความเหมาะสมของคู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลแบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ดังนี้

4.1.1 ประสานผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอความอนุเคราะห์ หลังจากนั้นจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความเหมาะสมของคู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

4.1.2 ส่งแบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน โดยส่งผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

4.1.3 เก็บรวบรวมแบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากผู้เชี่ยวชาญและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบประเมินที่ได้รับ

4.2 การประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งานต่อคู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.2.1 ประสานกลุ่มเป้าหมายจากหน่วยงานภายในระดับมหาวิทยาลัยและหน่วยงานสนับสนุน (คณะ/ศูนย์/สำนัก) จำนวน 17 หน่วยงาน คัดเลือกเป็นกลุ่มเป้าหมายวิธีเฉพาะเจาะจง เป็นผู้บริหารของหน่วยงานหรือเป็นบุคลากรของหน่วยงาน โดยหน่วยงานเป็นผู้ส่งรายชื่อเข้าร่วม จำนวน 17 หน่วยงาน ๆ ละ 2 คน รวมทั้งสิ้น 34 คน โดยผู้วิจัยได้ประสานเบื้องต้นโดยผ่านจดหมาย อีเล็กทรอนิกส์ หรือ อีเมล หรือผ่านทางโทรศัพท์ และขอหนังสือจากคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อเชิญกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมอบรม

4.2.2 เตรียมความพร้อม

4.2.2.1 ด้านวิทยากร ประชุมหารือเพื่อกำหนดบทบาทและหน้าที่ของแต่ละคน พร้อมผู้ช่วย 1:10 คือ ผู้ช่วย 1 คน ต่อจำนวนผู้เข้าอบรม 10 คน

4.2.2.2 ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ นำระบบการประเมินตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ ติดตั้งที่เครื่องคอมพิวเตอร์ให้ผู้เข้าร่วมอบรมใช้ได้ครบทุกคน

4.2.2.3 ด้านสภาพแวดล้อม จัดเตรียมห้องให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย ทั้งการจัดแสงสว่างและอุณหภูมิห้อง

4.2.2.4 ด้านงบประมาณ วางแผนการใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่า

4.2.2.5 ด้านรูปแบบและกิจกรรมการอบรม โดยเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เข้าอบรมในการฝึกปฏิบัติ เพื่อให้ผู้อบรมมีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะสามารถนำสู่การปฏิบัติได้

4.2.3 อบรมการใช้ระบบการประเมินตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ

4.2.4 เก็บข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับเครื่องมือโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อคู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ และแบบประเมินความพึงพอใจของระบบการประเมินตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

4.2.5 วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมาย และการปฏิบัติของกลุ่มเป้าหมาย ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบประเมิน และแบบสอบถามนำมาคำนวณ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) นำไปเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาคู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

1.1 ผลการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจากรูปแบบการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ดังภาพที่ 1

ขั้นตอน (PAOR)	บุคลากร/เจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย (ผู้ถูกประเมิน)	ผู้ประเมิน (Auditor)	ระบบสนับสนุน (Back-End / Front-End)	ผลลัพธ์ (Output)
P – Plan (การวางแผน)	- จัดเตรียมเอกสารหลักฐาน เช่น หนังสือแต่งตั้ง DPO, ขอบเขตอำนาจหน้าที่, บันทึกการอบรม - เสนอรายชื่อหน่วยงาน/ระบบที่จะถูกตรวจประเมิน - สร้างความเข้าใจภายในหน่วยงาน	- จัดทำ Checklist อ้างอิง PDPA - วางแผนการตรวจประเมินและตารางเวลา - แจ้งกำหนดการตรวจแก่หน่วยงาน	Back-End: ผู้ดูแลระบบบันทึกเกณฑ์และ Checklist ลงระบบ Front-End: บุคลากรสามารถ Download แบบฟอร์ม/เกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง	แผนการประเมิน + Checklist ที่ใช้ตรวจ
A – Action (การดำเนินการ)	- ส่งเอกสาร/หลักฐานผ่านระบบสารสนเทศ - ชี้แจง/ตอบคำถามในวันตรวจประเมิน - อำนวยความสะดวกในการเข้าถึงสถานที่และระบบที่เกี่ยวข้อง	- ตรวจสอบเอกสาร/หลักฐานตาม Checklist - ประชุมทีมผู้ประเมินพิจารณาผลการประเมิน - จัดทำร่าง Audit Report	Back-End: ระบบบันทึกข้อมูลการตรวจ, อัปเดตไฟล์หลักฐาน Front-End: ผู้ประเมิน Log-in เพื่อตรวจสอบและบันทึกผล	หลักฐานการตรวจสอบ + บันทึกข้อมูลครบถ้วน
O – Observation (การสังเกต/บันทึกผล)	- เตรียมเอกสาร/หลักฐาน สำหรับการตรวจประเมินแบบ Site Visit - สะท้อนปัญหาหรือข้อจำกัดในการดำเนินงานจริง	- ลงพื้นที่ Site Visit ตรวจสอบการจัดการข้อมูล เช่น ห้องทะเบียน, ห้องบุคคล - สัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง - วิเคราะห์ข้อมูลเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน - จัดทำ Gap Analysis (ข้อบกพร่อง + ความเสี่ยง)	Back-End: ระบบประมวลผลคะแนนอัตโนมัติ Front-End: ผู้ประเมินบันทึกคะแนน + เหตุผลประกอบ	ตารางคะแนนการประเมิน + Gap Analysis
R – Reflection (การสะท้อน/ปรับปรุง)	- เข้าร่วมประชุมสะท้อนผล (AAR) - พิจารณาข้อเสนอแนะและจัดทำแผนปรับปรุงอย่างเป็นระบบ	- จัดทำ Audit Report ภายใน 7 วัน - เสนอผลการประเมินและข้อเสนอแนะต่อผู้บริหาร/คณะกรรมการกำกับ PDPA - ติดตามการปรับปรุงในรอบถัดไป	Back-End: จัดเก็บรายงานและข้อเสนอแนะในระบบ Front-End: ผู้บริหาร/บุคลากรเข้าถึงรายงานและ Feedback	Audit Report + แผนปรับปรุงรอบต่อไป

ภาพที่ 1 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจากรูปแบบการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

จากภาพที่ 1 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจากรูปแบบการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบจากรูปแบบการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาเป็นกรอบในการออกแบบกิจกรรม โดยประกอบด้วย 1) ขั้นตอน (PAOR) 2) บุคลากร/เจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย (ผู้ถูกประเมิน) 3) ผู้ประเมิน (Auditor) 4) ระบบสนับสนุน (Back-End / Front-End) และ 5) ผลลัพธ์ (Output) จากกรอบแนวคิดจะเห็นได้ว่า คู่มือและระบบสนับสนุน (Back-End/Front-End) ทำหน้าที่เป็นตัวแปรอิสระที่ขับเคลื่อนกระบวนการ PAOR โดยในแต่ละขั้นตอนของ PAOR เทคโนโลยีสารสนเทศจะทำหน้าที่สนับสนุนการดำเนินงานที่แตกต่างกัน เช่น การวางแผนผ่านฟังก์ชันการกำหนดกิจกรรม การปฏิบัติผ่านแบบฟอร์มและการจัดเก็บข้อมูล การติดตามผ่านระบบรายงาน และการสะท้อนผลผ่านข้อมูลสรุปเชิงวิเคราะห์ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานตาม PDPA

1.2 ผลการออกแบบคู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 คู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

จากภาพที่ 2 คู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่พัฒนาขึ้นมีทั้งหมด 6 หน่วย ประกอบด้วย 1) บทนำ 2) การวางแผนการดำเนินงาน 3) การลงมือปฏิบัติ 4) การติดตามและสังเกตผล 5) การสะท้อนและปรับปรุงผล และ 6) ตัวอย่างเอกสารประกอบ ซึ่งได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับทฤษฎี PAOR และกิจกรรมตาม PDPA จำนวน 28 ข้อ มีความครบถ้วน ถูกต้อง และนำไปใช้ได้จริง

2. ผลการสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อความเหมาะสมของคู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ตารางที่ 1 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อความเหมาะสมของคู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

รายการ	$\bar{X}$	SD.	ระดับความคิดเห็น
1) ความเหมาะสมของคู่มือการดำเนินงานตามรูปแบบการประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) สำหรับสถาบันอุดมศึกษา	4.78	0.44	มากที่สุด
2) ความเหมาะสมของการนำเสนอเนื้อหาของคู่มือเป็นหมวดหมู่	4.89	0.33	มากที่สุด
3) ความเหมาะสมของการนำเสนอเนื้อหาของคู่มือในส่วนของรูปแบบการดำเนินงานตามกรอบพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562	4.89	0.33	มากที่สุด
4) ความเหมาะสมของการนำเสนอเนื้อหาของคู่มือในส่วนของการวางแผนการดำเนินงาน	4.56	0.53	มากที่สุด
5) ความเหมาะสมของการนำเสนอเนื้อหาของคู่มือในส่วนของการลงมือปฏิบัติ	4.78	0.44	มากที่สุด
6) ความเหมาะสมของการนำเสนอเนื้อหาของคู่มือในส่วนของการติดตามและสังเกตผล	4.67	0.50	มากที่สุด
7) ความเหมาะสมของการนำเสนอเนื้อหาของคู่มือในส่วนของการสะท้อนและการปรับปรุงผล	4.56	0.53	มากที่สุด
8) ความเหมาะสมของภาคผนวกที่สามารถแสดงเอกสารได้ชัดเจน	4.67	0.50	มากที่สุด
9) ความเหมาะสมด้านการนำไปใช้	4.67	0.50	มากที่สุด
โดยรวม	4.72	0.45	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มีความเห็นต่อความเหมาะสมของ คู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.45) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความเหมาะสมของการนำเสนอเนื้อหาของคู่มือ

เป็นหมวดหมู่ และความเหมาะสมของการนำเสนอเนื้อหาของคู่มือในส่วนของรูปแบบการดำเนินงาน ตามกรอบพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.89 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.33) รองลงมาคือ ความเหมาะสมของคู่มือการดำเนินงานตามรูปแบบการ ประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) สำหรับสถาบันอุดมศึกษา และความเหมาะสมของการนำเสนอเนื้อหาของคู่มือในส่วนของ การลงมือปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.44)

3. ผลการทดลองใช้คู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการ ดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

3.1 ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้วิจัยได้นำคู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับ การตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ไปพัฒนาเป็นระบบการประเมินตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 สำหรับ มหาวิทยาลัยราชภัฏและนำไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยราช ภัฏมหาสารคาม จำนวน 17 หน่วยงาน ๆ ละ 2 คน รวมทั้งสิ้น 34 คน

ตารางที่ 2 สถานะกลุ่มเป้าหมาย

สถานะ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหาร	4	11.76
อาจารย์	7	20.59
เจ้าหน้าที่	23	67.65
รวม	34	100.00

จากตารางที่ 2 กลุ่มเป้าหมายคือ ผู้บริหาร อาจารย์ เจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 34 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารจำนวน 4 คน (ร้อยละ 11.76) อาจารย์ จำนวน 7 คน (ร้อยละ 20.59) และเจ้าหน้าที่จำนวน 23 คน (ร้อยละ 67.65)

ตารางที่ 3 ระดับปฏิบัติการของกลุ่มเป้าหมาย

สถานะ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับมหาวิทยาลัย	7	20.59
ระดับคณะ	27	79.41
รวม	34	100.00

จากตารางที่ 3 ระดับปฏิบัติการของกลุ่มเป้าหมายคือ ระดับมหาวิทยาลัย และระดับคณะ ประกอบด้วย ระดับมหาวิทยาลัยจำนวน 7 คน (ร้อยละ 20.59) และระดับคณะ จำนวน 27 คน (ร้อยละ 79.41)

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นผู้ใช้ที่มีต่อคู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมิน การดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

รายการ	$\bar{X}$	SD.	ระดับความคิดเห็น
1) มีเนื้อหาครอบคลุมกระบวนการทำงานด้านการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ	4.65	0.60	มากที่สุด
2) มีการใช้ภาษาที่ชัดเจน เหมาะสม และถูกต้องตามหลักภาษา	4.59	0.56	มากที่สุด
3) มีการเรียบเรียงเนื้อหาสาระที่ชัดเจนตามลำดับ ไม่สับสน สามารถทำให้ผู้อ่านติดตามเนื้อหาได้โดยสะดวก ตลอดจนมีความเชื่อมโยงของหัวข้อ	4.59	0.61	มากที่สุด
4) มีการกำหนดขนาดตัวอักษรให้สามารถอ่านได้ง่าย	4.47	0.71	มากที่สุด
5) มีการใช้สีของข้อความและสีพื้นหลังอย่างความเหมาะสม	4.59	0.66	มากที่สุด
6) มีการแสดงกระบวนการดำเนินงานที่ชัดเจน ทำให้สามารถปฏิบัติตามได้	4.74	0.45	มากที่สุด
7) มีการแสดงระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่เหมาะสม	4.62	0.65	มากที่สุด
8) มีการแสดงความสอดคล้องระหว่างกระบวนการดำเนินงานด้วย PAOR และ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	4.65	0.54	มากที่สุด
9) มีการแสดงตัวอย่างเอกสารสำหรับการปฏิบัติงาน	4.74	0.51	มากที่สุด
10) รูปแบบของคู่มือฯ มีความเหมาะสมกับเนื้อหาที่ใช้งาน	4.62	0.65	มากที่สุด
11) คู่มือฯ สามารถนำไปปฏิบัติงานได้จริง	4.71	0.52	มากที่สุด
12) การดำเนินการตามคู่มือฯ ทำให้สามารถจัดเก็บข้อมูลการดำเนินงานได้อย่างครบถ้วน	4.65	0.54	มากที่สุด
13) การดำเนินการตามคู่มือฯ ทำให้สามารถรายงานผลข้อมูลการดำเนินงานได้อย่างเป็นปัจจุบัน	4.59	0.66	มากที่สุด

รายการ	$\bar{X}$	SD.	ระดับความคิดเห็น
14) การดำเนินการตามคู่มือฯ ทำให้สามารถบริหารจัดการข้อมูลได้อย่างครบถ้วน สอดคล้องกับผลการดำเนินงานตามนโยบายของมหาวิทยาลัยสามารถนำไปใช้ในการวางแผนการดำเนินงานได้	4.65	0.60	มากที่สุด
โดยรวม	4.63	0.59	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ความคิดเห็นผู้ที่มีต่อคู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏทุกข้อมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ “มากที่สุด” โดยความเหมาะสมโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.59 เมื่อพิจารณาข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการแสดงกระบวนการดำเนินงานที่ชัดเจน ทำให้สามารถปฏิบัติตามได้ และ มีการแสดงตัวอย่างเอกสารสำหรับการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 รองลงมาคือ คู่มือฯ สามารถนำไปปฏิบัติงานได้จริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 และ มีเนื้อหาครอบคลุมกระบวนการทำงานด้านการบริหารจัดการสารสนเทศตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีการแสดงความสอดคล้องระหว่างกระบวนการดำเนินงานด้วย PAOR และ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง การดำเนินการตามคู่มือฯ ทำให้สามารถจัดเก็บข้อมูลการดำเนินงานได้อย่างครบถ้วน การดำเนินการตามคู่มือฯ ทำให้สามารถบริหารจัดการข้อมูลได้อย่างครบถ้วน สอดคล้องกับผลการดำเนินงานตามนโยบายของมหาวิทยาลัยสามารถนำไปใช้ในการวางแผนการดำเนินงานได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60

อภิปรายผลการวิจัย

1) ผลการพัฒนาคู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ คู่มือประกอบด้วยโครงสร้างกระบวนการตรวจประเมินโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การวิเคราะห์ความสอดคล้องตามกิจกรรม 28 ข้อ โดยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อระบบสนับสนุนการแนะแนวการศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา พบว่า คู่มือมีความครบถ้วน ถูกต้อง และนำไปใช้ได้จริง ความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเชิงระบบรูปแบบ PAOR เป็นแนวทางการวิเคราะห์ขั้นตอนการดำเนินงาน สอดคล้องกับ ศิริพร พงศ์ศรี (2566) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาคุณภาพ

งานธุรการในสถาบันอุดมศึกษาโดยประยุกต์ใช้กระบวนการ PAOR เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน พบว่าการวางแผน (Plan) และการสะท้อนผล (Reflection) ส่งผลสำคัญต่อการยกระดับคุณภาพงาน และลดข้อผิดพลาดอย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับคู่มือในงานวิจัยนี้ที่เน้น PAOR เพื่อให้การตรวจประเมิน PDPA มีมาตรฐานและปรับปรุงได้ต่อเนื่อง และสอดคล้องกับ พจนีย์ ศรีสวัสดิ์ (2565) ได้วิจัย เรื่อง การพัฒนาคุณภาพงานบริการในสถาบันอุดมศึกษาโดยใช้กระบวนการสะท้อนผล (Reflection-Based Improvement) ผลวิจัยพบว่าการสะท้อนผลร่วมกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศช่วยทำให้การปรับปรุงงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2) ผลการทดลองใช้คู่มือในหน่วยงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานต่อประสิทธิผลของคู่มืออยู่ในระดับ “มากที่สุด” ในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านความครอบคลุมของเนื้อหา ความสอดคล้องกับกระบวนการปฏิบัติงานจริง ความสะดวกในการใช้งาน เทคโนโลยีที่บูรณาการไว้ในคู่มือ ความสามารถในการจัดเก็บหลักฐานการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ ตลอดจนความพร้อมในการรายงานผลการตรวจประเมินตามข้อกำหนดของ PDPA พ.ศ. 2562 ภาพรวมนี้สะท้อนว่าคู่มือสามารถนำไปใช้ได้จริงและช่วยลดความคลุมเครือในการปฏิบัติงานด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้วิจัยออกแบบคู่มือภายใต้การบูรณาการกรอบทฤษฎี PAOR (Plan-Action-Observation-Reflection) เข้ากับกระบวนการของ SDLC (System Development Life Cycle) ซึ่งช่วยให้คู่มือมีทั้งความเป็นระบบ ความยืดหยุ่น และรองรับการพัฒนาต่อเนื่องตามบริบทปฏิบัติงานจริงในมหาวิทยาลัย โดย ในขั้น Plan ผู้วิจัยวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของหน่วยงานราชภัฏ ทำให้คู่มือมีพื้นฐานมาจาก “บริบทจริง” ไม่ใช่การกำหนดขั้นตอนแบบทฤษฎีเพียงอย่างเดียว ขั้น Action ครอบคลุมการออกแบบกระบวนการและเครื่องมือดิจิทัลตามหลักการออกแบบระบบใน SDLC ทำให้คู่มือสามารถปรับใช้กับเทคโนโลยีที่มีอยู่ในหน่วยงานได้ทันที ขั้น Observation เชื่อมโยงกับการทดสอบระบบ (System Testing) ทำให้การเก็บข้อมูล การตรวจประเมิน และการติดตามงานเป็นไปอย่างแม่นยำ และมีหลักฐานดิจิทัลรองรับ และขั้น Reflection ช่วยให้หน่วยงานสามารถเรียนรู้จากผลการประเมินและนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงการทำงานรอบต่อไป ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของ PDPA ที่เน้นการบริหารความเสี่ยงและการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ ศิริพร พงศ์ศรี (2566) ได้วิจัย เรื่องการพัฒนาคุณภาพงานธุรการในสถาบันอุดมศึกษาโดยประยุกต์ใช้กระบวนการ PAOR เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานพบว่า การประยุกต์ใช้ PAOR ในการพัฒนาคุณภาพงานธุรการทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความชัดเจนและมั่นใจมากขึ้นในการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับผลการทดลองใช้คู่มือนี้ที่ช่วยลดความไม่แน่นอนในการตีความ PDPA

ข้อเสนอแนะ

1. มหาวิทยาลัยควรบรรจุคู่มือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการตรวจประเมินการดำเนินงานตาม PDPA เป็นส่วนหนึ่งของนโยบายหรือแนวปฏิบัติประจำของสถาบัน ทั้งในระดับมหาวิทยาลัย คณะ และหน่วยงาน เพื่อให้เกิดมาตรฐานเดียวกันในการบริหารจัดการข้อมูลส่วนบุคคล และช่วยลดความคลาดเคลื่อนในการดำเนินงานของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

2. การนำคู่มือไปใช้ในการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) และกิจกรรมพัฒนาศักยภาพบุคลากร เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการตรวจประเมิน PDPA การใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บหลักฐาน รวมถึงการบริหารความเสี่ยงด้านข้อมูลส่วนบุคคลอย่างเป็นระบบ การอบรมอย่างสม่ำเสมอจะช่วยเพิ่มระดับการยอมรับและการใช้งานจริงในหน่วยงาน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. รายงานประจำปี 2564 กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, 2564.

เขมภัทร ทฤษฎิคุณ. (2565). สำนวจความพร้อมภาครัฐ ปฏิบัติตาม PDPA. สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI).

คึกฤทธิ์ ศิลาลัย และ ชุตินทรณ์ ทัศนกิจ. (2566). *ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ในกลุ่มโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ*. วารสาร มจร อุบลราชธานี, 8(1), 355-366.

ศิริพร พงศ์ศรี. (2566). *การพัฒนาคุณภาพงานธุรการในสถาบันอุดมศึกษาโดยประยุกต์ใช้กระบวนการ PAOR เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน*. วารสารการจัดการและพัฒนาองค์กร, 18(1), 33-48.

พจนีย์ ศรีสวัสดิ์. (2565). *การพัฒนาคุณภาพงานบริการในสถาบันอุดมศึกษาโดยใช้กระบวนการสะท้อนผล (Reflection-Based Improvement)*. วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 20(3), 87-102.